

LEBRIS

We know
books

Gina V. Matei

cognomine

poeme

LETRAS
Promovăm autorii români

*

am urcat în apus munții, nu am stat să-mi adun flori,
am întins spre tine harta scrisă cu pana de nori.
m-au înecat rănilile, m-a durut ceața din brusturi,
prafului din mâna mea îi creșteau aripi de fluturi.

m-am topit sub frigul iernii care m-a cuprins atunci,
mi-am scos mănușa albastră și ți-am dat să o arunci.
răsărit din iarba arsă, Oracolul a vorbit
despre ora lacurilor, despre cum să fi murit.

am dat drumul unui țipăt, dar s-a transformat în fum,
din nimic s-au născut toate, din nimicul cel nebun.
poți să-mi spui încă o dată poveștile de demult,
să le iau cu mine-n groapă și murind să tot ascult.

*

nu spun decât că tu și eu suntem doi pionii statici
pe o tablă de șah gata jucată.

regele negru e căzut demult, cel alb e crăpat și-abia mai
stă.

mustangii fug pe câmpurile negre, tornada a
măturat câmpiile albe, iar noi am rămas singuri.

alternativa e dureroasă și nu ne mai recunoaștem,
ne-am așezat

pe tablă greșit. Cavalerii se retrag cu grație, lumea a
devenit

prea statică pentru ei. Ți-aș oferi o lacrimă

uscată pe nisip, dar ești un neadaptat al tablei și lemnul
lăcuit îți ascunde cu iscusință defectele.

ai supraviețuit până acum, deși te-ai dat bătut
de-atâtea ori.

nu spun decât că suntem doi pustnici în rătăcire
trecuți dincolo de hotarele jocului de șah, fără apă,
mâncare

sau nevoie de iubire. Nu auzi decât eternele mutări
ca-ntr-un

danș de strategie ai cărui pași și-au croit alt drum.

*

sunt o pisică transformată în pasăre transformată în
pisică.

secretul numelui tău nu mi-a fost niciodată dezvăluit,
ca oricare alt secret, a căzut pradă presupunerilor.

mi-aș spune că durerea din sufletul meu e doar o părere,
dar marele condor și-a înfipt ghearele de pisică în mine.

un roman și jumătate mai târziu, ai înțeles că noi nu
suntem

decât substanță de cuvinte fără de care nimic n-ar fi.
mi-am tăiat o bucată de voință, am uns-o cu gem de
afine,

dar sângele țâșnit la prima-mbucătură i-a transformat
gustul în otravă.

dacă fiecare parte a unui întreg ar avea puterea depărtării,
atunci tu, muza mea, departe în insulele din spatele
munților,
ai simți ruperea dintre lumi.
sunt mii de suflete legate cu fir de aur
pe care mintea mea l-a măsluit.
a fost menit pentru a te aduce mai aproape
de ceea ce nu va fi nicicând.